

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/1985-1/2016.

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1985-2/2016
Érkezett:	2017 JAN 31.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	db <i>mi!</i>

Kiegészítem panaszomat azzal, hogy beadványomat nem csak az Abtv. 27. § - ra alapozom, hanem az Abtv. 26. § (1) bekezdésére is, mely alapján kérem a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991 évi IV. törvény (Ft.) 25. § (2) bekezdésének alaptörvény ellenességének megállapítását és annak megsemmisítését.

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése alapján *mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához*, valamint a vállalkozáshoz, képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához. Az Alkotmány korábbi rendelkezéseit értelmező, közel két évtizedes alkotmánybírói gyakorlatban a munkához való jog alkotmányos alapjogként a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való jogot jelentette. A szociális jogok közé sorolható *foglalkoztatáshoz való jog* két elemből áll, az egyik a „jog” a munkához, a munkavégzéshez, amely a munkahelyteremtést és ezek megőrzését, a munkanélküliség kezelését szolgáló állami foglalkoztatáspolitikát foglal magában, a másik pedig a foglalkozás megválasztásának szabadsága (alanyi jellegű jog). A közfoglalkoztatási rendszer működésével kapcsolatos kérdések értelemszerűen az állami foglalkoztatáspolitikával állnak kapcsolatban.

A munkához és foglalkoztatáshoz való jog szociális jogi jellegéből következik, hogy kapcsolatban áll az egyes államok gazdaság- és szociálpolitikai karakterével, alkotmányos struktúrájával, hagyományaival. Az állam nemcsak elismerni köteles a munkához való jogot, hanem megfelelő feltételek megteremtésével köteles elősegíteni az érvényesülését. Ez a gyakorlatban olyan aktív magatartást, olyan cselekvési kötelezettséget jelent az állam számára, amely előmozdítja a széles körű foglalkoztatás megvalósítását. Az állami kötelezettség megvalósulhat munkahelyteremtő gazdaság-, foglalkoztatás-, oktatáspolitikai kialakításával, átképzésekkel, megfelelő jogalkotási tevékenység folytatásával, munkahelyteremtő beruházásokkal, illetve más egyéb módokon. Alkotmányosan teljes mértékben támogatható az olyan állami törekvés, amely a rászoruló polgárok számára – a segélyezett állapotból "kimozdítva" – lehetőséget ad a munkaerőpiacra való visszatérésre. A munkavégzés és az abból származó munkabér megléte, az államtól való anyagi függetlenség éppen az egyéni autonómia, önrendelkezés kiteljesedése irányába hat.

De a munkához (foglalkozáshoz, vállalkozáshoz) való alapjog a szabadságjogokhoz hasonló, így védelemben kell részesülni az állami beavatkozások és korlátozások ellen. A munkához (foglalkozáshoz, vállalkozáshoz) való jogot álláspontom szerint veszélyezteti ha az állam mely az Alaptörvény szerint törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember aki dolgozni akar dolgozni tudjon, az egyébként dolgozni akaró állampolgárt nem a képességeinek megfelelő munkakör betöltésére kényszeríti a sérelmezett jogszabály által, el nem fogadása esetén szankcionálja.

Ezen magatartás a sérelmezett törvényi hely alapján sérti álláspontom szerint az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazottakat is, az állampolgár emberi méltóságát.

Véleményem szerint a megváltoztatott törvényi hely, az Ft. 25. § (2) bekezdése, amely már nem veszi figyelembe a regisztrált munkanélküli képesítéseit, amely ezáltal azt arra kényszeríti, hogy

bármilyen munkakört amely akár számára további más okokból is megalázó vagy hátrányokkal jár szankcióval sújtsa Alaptörvény ellenes, mert sérti az Alaptörvény XII. cikkének (1) és (2) bekezdésében írtakat.

Véleményem szerint a sérelmezett törvényi hely szemben áll az EU alapjogi kartájában kifejtettekkel is:

IV. cím (Szolidaritás),

30. cikk

Mindenkinek joga van az ingyenes munkaközvetítői szolgáltatások igénybevételéhez.

1.cím (Méltóság)

15. cikk

Mindenkinek joga van a munkavállaláshoz és szabadon választott vagy elfogadott foglalkozás gyakorlásához. (Kiegészül az unión belüli munkavállalási célú szabad mozgáshoz való joggal)

5. cikk

Senkit sem lehet kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.

Álláspontom szerint jelen esetben az állam, mint jogalkotó a sérelmezett törvényi hellyel és annak alkalmazásával, illetve az annak alapján született ítélet nem biztosítja a tisztességes eljárást és elbánást, megsértette az emberi méltóságomat, szükségtelenül, aránytalanul korlátozta a cselekvési szabadsághoz való jogomat, ezért a hivatkozott törvényi hely és az az alapján született ítélet Alaptörvény ellenes, kérem ezért mindkettő megsemmisítését.

Mohács, 2017.01.25.